

през годината от читалищнитѣ трибуни 140 сказки, посетени отъ 18,000 слушатели.

Въ столицата има и една общинска библиотека съ 9500 тома книги. Презъ 1934 година сж раздадени отъ нея за домашенъ прочитъ 8,700 тома книги, а читалнята е била посетена отъ 12,000 души. Редъ години се даватъ много сръдства за тази библиотека, която по уредба и форма наподобява частнитѣ библиотеки и която развива дейность не по голѣма, отъ тая на едно отъ голѣмитѣ квартални читалища. Време е да се насочи нейното развитие съ огледъ да се даде харектерната форма и особености на народно читалище. Народното ни читалище, което е наша самобитна рожба, национална гордость и изразителъ на творческия гений на народа ни, трѣбва да се даде въ неговата най-свършенна форма въ столицата. Общинската управа има дълга и възможността да направи това, за да не се изпращатъ въ провинцията интересующитѣ се чужденци да видятъ едно добре обзаведено и съ всички характерни черти народно читалище. При явната невъзможность на столичнитѣ читалища да дадатъ въ скоро време едно такова, поради материални затруднения, това е повече отъ належащо да се стори отъ общинската управа. Тя трѣбва решително и мощно да подкрепя читалищата въ столицата.

Съвременниятъ животъ съ своята сложность изисква просвѣтени граждани. Индустрията, фабрицитѣ, работилницитѣ, търговията, която е погълнала повече отъ половината жители на тристахилядния градъ, ще успѣе още по-силно ако има умствено издигнати работници. Обаче, тежкитѣ материални условия, които каратъ гражданитѣ сериозно да се замислятъ за искарване на насжщния и не имъ позволяватъ да отдѣлятъ сръдства за книги, слабо търсятъ книгата. Народното читалище, съ своята широка достъпность, почти безъ материални изисквания и настойчива дейность се явяватъ като единственъ източникъ за самообразование и задоволяване духовнитѣ нужди най-вече за жителитѣ на крайнитѣ квартали на столицата.

Дейността на народнитѣ читалища въ столицата до скоро безшумна, скромна, днесъ дава по-широко проявление и съ желание да се наложи на общественото внимание. Обаче, за да има успѣхъ това дѣло въ столицата, необходимо е общината, която харчи милиони левове за разни цели отъ културно-благотворителенъ характеръ и днесъ не дава никаква парична помощъ за него, да му отдѣли сръдства за помощъ. Крайно необходимо е да се поощри това дѣло, което доброволно носи едно отъ задълженията на общината, къмъ столичнитѣ граждани. Още повече, че то е съ голѣмото желание и възможности да изпълни дългъ си къмъ столичани: да ги просвѣщава, напжствува къмъ добротворство, къмъ стопанско творчество и културенъ животъ, качества толкова много необходими за подобрене живота и напредъка на столичнитѣ жители.

Христо Ангеловъ,

секретаръ на Соф. обл. читал. съюзъ